

Kijk naar ons!

Prediking Zondag 6 November
EBG Leek, R. Brinkman

Schriftlezing

- Hebr. 12:1-3
- Hand. 3:1-11

Vanmorgen willen we met elkaar naar deze twee schriftgedeelten kijken en zien wat de Here ons door Zijn Woord wil leren.

Sommigen noemen het boek van Handelingen ook wel het boek van '**de Handelingen van de Heilige geest**' omdat het gefocust is **op de komst van de Heilige Geest en de uitwerking daarvan**, het ontstaan van **de Gemeente van Christus Jezus**.

Als we de Handelingen lezen zien we dat door het werk van de Heilige Geest er bekering plaatsvindt, dat mensen tot geloof komen. Vanaf de 1e Pinksterdag zien we dat grote aantallen mensen gegrepen worden door het werk van de Heilige Geest – de eerste prediking van Petrus had als gevolg dat er drieduizend mensen tot geloof kwamen ^{Hand. 2:41}. En ook hier is de uitwerking van de genezing, en de daaropvolgende prediking van Petrus, dat er velen tot geloof komen, zoals we zien in Handelingen 4:4. Maar liefst 2.000 mensen! Dit ondanks het feit dat Petrus en Johannes gevangen werden genomen na dat zij de kreupele man hadden genezen.

Opwekking komt dan ook niet door het werk van mensen! Opwekking komt door het werk van de Heilige Geest – **door mensen heen**. En het is dezelfde Heilige Geest die ook vandaag nog steeds werkzaam is. Toch zien we vandaag om ons heen géén opwekking maar **afval van het geloof**.

KIJK ONS AAN!

Petrus zegt, in vers 4, iets opmerkelijks tegen de kreupele man: “Kijk ons aan!” – of, zoals de NBG vertaling het zegt: “Zie naar ons”.

De man was een bedelaar, hij zat op de grond – hoofd gebogen, hand uitgestrekt -, en vroeg de voorbijgangers, “Aalmoes”. Maar Petrus zegt als eerste: “Kijk naar ons!”. Daarvoor moest de man omhóóg kijken, om hun gezichten te zien. Wat zag hij daar? Twee mannen, twee discipelen, **getuigen** van de Here Jezus.

Willen wij **dat de mensen naar ons kijken**? Zijn wij getuigen van de Here? Willen we, wanneer we op straat lopen, of in onze dagelijkse handel en wandel op werk of school, willen we dat de mensen naar ons kijken? Gaat er een getuigenis vanuit, van wie - en hoe we zijn?

Willen we dat mensen **naar onze gemeente kijken**? Zien ze daar een gemeente die getuigenis aflegt van Christus Jezus? Zien ze een gemeente die werkelijk geméente is? Een eenheid in Christus, een gemeente die 'de geur van Christus' verspreidt?

Kijk naar ons! – Is het niet geweldig? De man verwacht vervolgens iets van ze te ontvangen. Hij houdt hoopvol zijn ogen op ze gericht. Ook hierin een les voor ons: kunnen de mensen hoopvol de ogen op ons persoonlijk houden? Kúnnen we ze iets bieden? Wíllen we ze iets bieden?

Vandaag zien we afval van het geloof, in de maatschappij heeft het Christendom afgedaan voor de massa. Waarom is dat? Omdat we als Christelijke kerk geen getuigenis meer zijn. Als er naar de kerk wordt gekeken, is dat vaak in afschuw. Niet in hoop en verwachting!

Wonder & Boodschap

Het genezingswonder gaat hier gepaard met een boodschap – de boodschap van het Evangelie van Christus Jezus. De wonderen die de Here Jezus deed, en ook de discipelen, stonden nooit op zichzelf. We zien altijd 'oorzaak en gevolg'. Het gevolg van de wonderen en genezingen was dat er mensen tot geloof kwamen. **Dat ze de Here Jezus gingen erkennen.**

In 3:1 lezen we “Petrus *nu* en Johannes gingen samen naar de Tempel”. Het is opmerkelijk dat de Engelse vertalingen (KJV, ASV) beginnen met “**Nu** gingen Petrus en Johannes naar de Tempel”. In het Nederlands had er dan kunnen staan “Vervolgens gingen Petrus en Johannes naar de Tempel”. De NBV en Het Boek vertalen met “Op een dag”.

Ze gingen naar de Tempel op het 9e uur, dat is rond drie uur 's middags. Het was het uur van gebed. Waarom gingen ze daar heen? Het antwoord staat in Hoofdstuk 2, vers 46! Het uur van gebed was een dagelijks uur waarop in de Tempel gebeden werd, en daar kwamen ook de Christenen dagelijks om te bidden! Dáár waren Petrus en Johannes naar op weg, het gezamenlijke gebedsuur. Dat was de Joodse gewoonte. En zij hielden daar aan vast. Dat verbaast misschien wel veel mensen. Want “Israël had toch afgedaan” zegt men dan. Maar dat klopt niet! Ik citeer een Messias-belijdende broeder:

*Het is een feit, dat Petrus en Johannes naar de tempel gingen op het uur van het gebed, omdat **Israel nog niet terzijde gesteld was, en dit nog steeds God's aangewezen huis van gebed was.** Zij waren zeer getrouw aan hun grote opdracht, want onder die opdracht (die was gegrond op de verbonden en profetiën) **moest de bekering der heidenen beginnen met de bekering van het volk Israel*** Zach.8:13; Luk.24:47; Hand.1:8; 3:25,26

Lucas 24:46-47

46 En Hij zei tegen hen: Zo staat er geschreven en zo moest de Christus lijden en uit de doden opstaan op de derde dag. 47 En in Zijn Naam moet onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt worden, te beginnen bij Jeruzalem.

Dáár, in Jeruzalem, moest het werk van God beginnen. Zij scheidden zich daarom niet af van het Joodse volk, ze werden geen sektarische groep die buiten de maatschappij ging staan maar mengden zich juist ín die maatschappij – een maatschappij die draaide om de Tempeldienst. Dáár lieten zij zich zien aan de mensen, ze zeiden “kijk naar ons”. Elke dag samen bijeen in de Tempel.

Duizenden Christenen uit de Joden waren daar dagelijks bijeen in de Tempel om God te danken, te prijzen voor de verlossing die ze hadden ontvangen door het offer van Christus Jezus!

Wie de beelden van de gebeden kent bij de klagmuur weet dat de Joden de gewoonte hebben staande te bidden en hardop hun gebeden uit te spreken. Denk je eens in.. daar, in de Tempel, werd door de eerste Messiaanse Christenen hardop gedankt en God geloofd en geprezen voor het werk van Zijn Zoon, Christus Jezus!

In hoofdstuk 4 lezen we dan ook dat de Priesters, Tempelwachters en Sadduceeën -die de opstanding ontkenden- geërgerd werden door de prediking van Petrus en Johannes, geërgerd dat ze de opstanding van de Here Jezus verkondigden. Als iemand stond te bidden, die honderden of duizenden Christen-Joden, konden ze weinig uitrichten. Maar nu konden ze Petrus en Johannes, kopstukken van de Christelijke gemeente, arresteren **omdat ze Christus predikten. In de Tempel nog wel!**

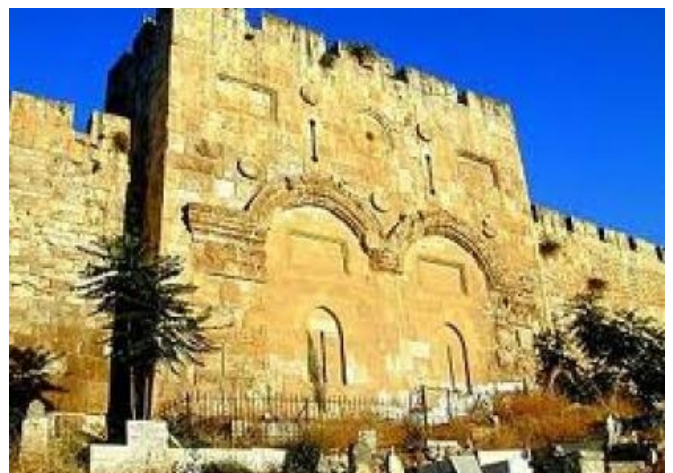
Met die arrestatie schoten ze niet veel op en Petrus en Johannes moesten dan ook weer vrij gelaten worden. Het wonder van de genezing was door een enorme massa mensen waargenomen, zoals we zagen kwamen er daardoor 2.000 mensen tot geloof!

Wat zagen de Joden als zij keken naar de Christenen? Wat zagen ze als ze keken naar de Christelijke gemeente? Ze zagen mensen die vol geloof al biddende, hardop, getuigenis aflegden "in het hol van de leeuw". In de Tempel, dagelijks! Niet alleen legden ze getuigenis af door de gebeden. Ze legden ook getuigenis af door hun handel en wandel. Onderling, in de maatschappij waarin ze waren. Dagelijks klaagden ze daarmee hun eigen leiders en de ongelovigen aan; ze verkondigden de dood en opstanding van de Messias. In het huis van de Vader, de Tempel.

AALMOES

De kreupele man was ook dagelijks bij de Tempel te vinden. Niet in de Tempel. Daar mocht hij niet in komen.

Hij lag voor de 'schone poort'. De schone poort wordt ook wel de 'gouden poort' genoemd. Het was een schitterende poort, met dubbele, bronzen beslagen, deuren ingelegd met goud. Om de poort te openen waren er twintig mannen nodig, zo zwaar waren de deuren.

De toegang bereikte je door een trap op te gaan, het 'opgaan' naar de Tempel moet je dan ook **vrij letterlijk nemen.**

Een kreupele man, elke dag door zijn vrienden of familie **de trap opgedragen** tot aan de poort. Daar werd hij neergelegd om te bedelen om een **GENADE** gift, een aalmoes. Hij leefde van wat hem door de bezoekers aan de Tempel werd toegestopt. Geld, of eten.

Maar Petrus en Johannes hadden geen geld. Ze hadden eigenlijk niets. Tenminste, in de ogen van de mensen. Toch waren ze ongelofelijk rijk en van die rijkdom deelden ze graag uit:

“Zilver en Goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u – in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen” (Hand. 3:6).

Loopt hij daarna weg? Nee, **hij grijpt de man bij de hand en helpt hem overeind**. Petrus geeft wat hij heeft – hij deelt uit van een heel ander type 'genade' dan wat normaliter de man ten deel viel en hij doet de volgende stap: hij helpt de man overeind.

Het is niet zo dat we als gelovigen iemand het Evangelie moeten verkondigen en vervolgens aan zichzelf over moeten laten, we moeten óók die hand uitstrekken en de ander overéind helpen. De Here Jezus vraagt ons om het geloof, het Evangelie, in de praktijk te brengen. Soms kan dat met een klein gebaar. Het grote gebaar -de genezing van de kreupele, verlamde, man- kwam van de Here zelf. Het “kleine” gebaar van Petrus.

We kunnen niet verwachten dat mensen nadat zij tot geloof gekomen zijn het verder zelf wel kunnen uitzoeken of hun eigen weg zullen vinden. We moeten ze die hand reiken, en samen met hun binnen gaan in het Huis van God!

Deze man was nooit in de Tempel geweest – nu stond hij daar samen met Petrus en Johannes! Zij namen hem mee naar binnen, hij was nu genezen, rein, en mocht nu de Tempel binnen gaan. Hij mocht God nu gaan aanbidden en danken daar! Hij was er nooit geweest, de 1e Pinksterdag was aan hem voorbijgegaan. Hij zat immers op die trap daar? De maatschappij ging aan hem voorbij, letterlijk en figuurlijk.

Ooit waren we zelf misschien wel van die kreupele mensen. En zijn wij door het GROTE gebaar van de Here Jezus genezen van onze ziekte: onze zonde. De ergste ziekte die er is, want het is een ziekte die uiteindelijk er voor zal zorgen dat we voor altijd, voor eeuwig, dood zijn en gescheiden van God als we er niet van genezen worden. We zijn door anderen op die weg geweest, ze hebben ons meegenomen naar de plaats waar God zich laat ontmoeten, de Gemeente. Misschien door vrienden, onze ouders, ...

Nemen wij nu ook anderen mee? Vertellen we anderen over de enorme GENADE gift die we hebben ontvangen? Willen we wat wij hebben ontvangen, zoals Petrus dat ook deed, uitdelen aan anderen? Of zeggen we tegen anderen “kijk maar liever niet naar mij, naar ons”. En houden we het verborgen wat we hebben ontvangen?

VERWACHT TE ONTVANGEN

De man keek naar Petrus in de verwachting iets te ontvangen. Hij wist niet wat het was wat hij zou gaan ontvangen, maar hij rékende er op iets te gaan ontvangen immers Petrus zei “kijk naar ons!”. In verwachting keek hij op naar ze. Dat is één van de voorwaarden om te ontvangen van God: **VERWACHTEN** dat je iets ontvangt.

Deze man had een **werkelijke nood**, en een verlangen dat er aan die nood iets gedaan werd. Hij kwam tekort, en verwachtte dag in – dag uit dat er mensen waren die in die nood, zijn gebrek, zouden voorzien. En Petrus mocht, door de Here Jezus, voorzien in zijn **grootste** nood.

De man ontving meer dan hij ooit had durven dromen of verwachten. Hij had er nooit op gerekend dat hij ooit weer zou kunnen lopen. De Joden geloofden namelijk dat je, als je gebrekkig was, dat of aan jezelf te danken had of door de zonde van je ouders was veroorzaakt. Dat was niet wat Gods Woord leerde, maar wat de traditie leerde. De TRADITIE liet die man dan ook stikken!

In de Christelijke wereld is het vaak niet anders; de traditie staat vaak haaks op het Evangelie. Wat de kerk leert wordt belangrijker gevonden dan wat Gods Woord ons zegt. Die traditie, en alles wat er omheen hangt, heeft er ook voor gezorgd dat de kerk tegenwoordig door veel mensen verlaten is. Dat ze de kerk verafschuwen. En daarmee ook de Here Jezus verafschuwen. Want voor de meeste mensen is de Bijbel, God, geloven, de Here Jezus synoniem aan “de kerk”.

Petrus mocht hier laten zien dat de traditie totaal niet belangrijk was. Maar dat het God zelf is die centraal staat, en dat God voorziet in de nood van de mens. Niet in de zogenaamde “gevoelde noden” waar we het tegenwoordig vaak over hebben maar de aller-aller-wezenlijkste nood die er is; het vergeven van de Zonde, de GENEZING van de mens, het herstel van de relatie met God. Want, dat was wat er gebeurde: **de man ging de Tempel in en mocht een relatie met God krijgen!**

VREUGDE

Wat gebeurt er als God een wonder doet in het leven van een mens, als de mens genezen wordt van zijn zonde-ziekte? Ga je dan elke zondag met een gezicht als een oorwurm in de kerk zitten, balen dat je vroeg er uit moest, chagrijnig de collectezak doorgeven, .. en een dutje doen onder de preek? Nee,.. kijk eens wat die man deed? Vers 8-9:

*“en hij sprong op en stond en liep heen en weer **en hij ging met hen de tempel binnen, lopende en springende en God lovende.** 9 En **al het volk zag hem lopen en God loven**”*

Pure, eerlijke en oprechte, **200%** vreugde over de verlossing van de ziekte. Over de verlossing van zijn lichaam en .. God loven! Hij prijst God voor de bevrijding die hij ervaart.

Ook wij mogen God prijzen voor de bevrijding. God loven voor het grote werk dat Hij heeft gedaan door Zijn zoon Christus Jezus. Die genade, die genezing van onze “ziekte tot de dood”.

-- “Jaa, maar dat doen we hier niet! We gaan hier niet een beetje met onze handen in de lucht staan zwaaien en we gaan al helemaal niet hardop “Prijst Jezus” roepen, ben je mal! Wij zijn Nuchtere Nederlanders!”

Nee, “dat doen we niet”.. Waarom niet? Waarom laten we niet zien hoeveel vreugde onze verlossing ons daadwerkelijk geeft? Hoe blij we zijn met het Volbrachte Werk van onze Here? Of, .. zijn we dan **niet blij** met wat Hij heeft gedaan? Natuurlijk, het moet niet opgelegd worden. Sommige mensen kunnen zich nu eenmaal niet op die manier uiten. Maar vreugde, pure vreugde vanuit het diepst van het hart, over onze verlossing en dat ook met je lichaamstaal uitdragen? Daar kan en mag niemand bezwaar tegen hebben.

We lezen in Hebr. 12 dat we **ALLE** last en zonde mogen afleggen. “Laten we dat doen!” zegt de Hebr. schrijver. En waar moeten we ons oog gericht op houden? “Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof”.

Vers 3 van Hebr. 12: “Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen.”

De Here Jezus heeft het allemaal gedaan, allemaal volbracht. We mogen op Hem zien, en door Hem kracht ontvangen. Op onze voeten gaan staan, lopen, dansen en blij zijn, vreugde uiten, richting Hem. Hij heeft het Volbracht en ons genezen.

Jesaja 53:5

Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en **door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.**

-0-0-0-0-0-

Misschien wordt of ben je wel meegenomen naar deze plaats, en heb je het gevoel dat je toch buiten, bij de deur, zit. Dat je “kreupel” bent, dat je ziek bent – omdat je hart ziek is, omdat de Here Jezus je nog niet genezen heeft daarvan. De Here Jezus zegt “Kijk naar mij!” en Hij kan je genezen. Hij kan je weer op je voeten helpen en laten lopen en een leven in ZUIVERE, PURE, vreugde bieden. Wil je dat leven ontvangen? Kijk naar Hem – Verwacht het van Hem. En van Hem alleen.

-0-0-0-0-0-

Dankgebed, Uitnodiging en Zegenbede

1 Petrus 1:2

Want ook wij, die Hem hebben leren kennen zijn volgens de woorden van de Apostel Petrus:

“uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.”